

" Β Α Κ Χ Ε Σ "

του Ευριπίδη

27

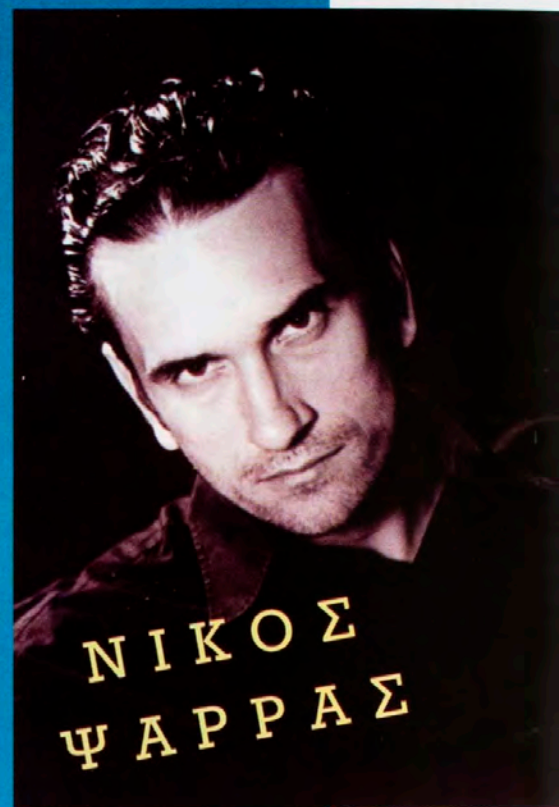
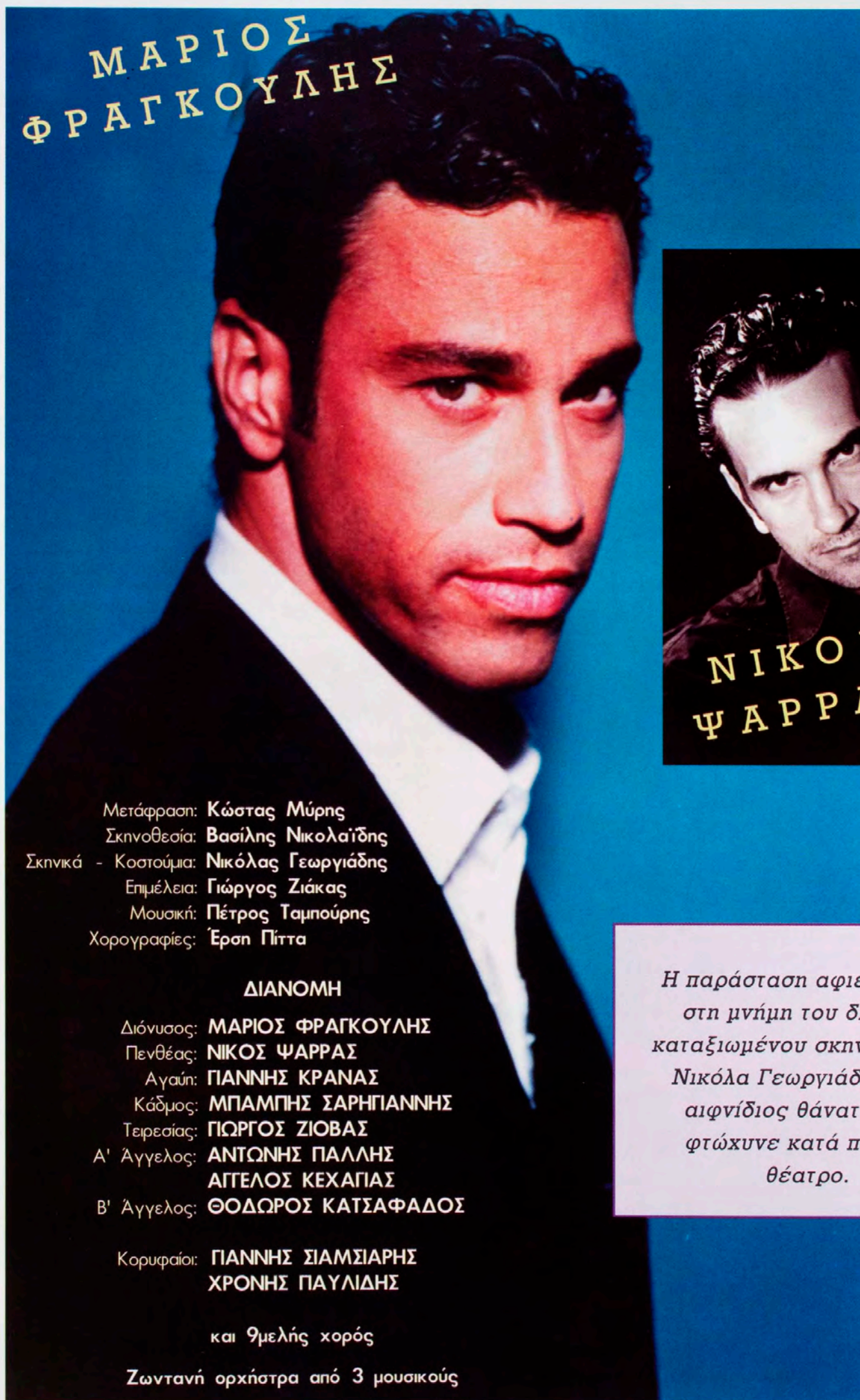
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

28

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ
& Τ Ρ Ι Τ Η

" Β Α Κ Χ Ε Σ "

ΜΑΡΙΟΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΝΙΚΟΣ
ΨΑΡΡΑΣ

Μετάφραση: Κώστας Μύρης
Σκηνοθεσία: Βασίλης Νικολαΐδης
Σκηνικά - Κοστούμια: Νικόλας Γεωργιάδης
Επιμέλεια: Γιώργος Ζιάκας
Μουσική: Πέτρος Ταμπούρης
Χορογραφίες: Έρση Πίττα

ΔΙΑΝΟΜΗ

Διόνυσος: ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
Πενθέας: ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΡΑΣ
Αγαύη: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ
Κάδμος: ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ
Τειρεσίας: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ
Α' Άγγελος: ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΛΛΗΣ
ΑΓΕΛΟΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ
Β' Άγγελος: ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ

Κορυφαίοι: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΑΜΣΙΑΡΗΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

και 9μελής χορός

Ζωντανή ορχήστρα από 3 μουσικούς

Η παράσταση αφιερώνεται
στη μνήμη του διεθνώς
καταξιωμένου σκηνογράφου
Νικόλα Γεωργιάδη που ο
αιφνίδιος θάνατός του
φτώχυνε κατά πολύ το
θέατρο.

Β Α Κ Χ Ε Σ

Β Α Κ Χ Ε Σ

Οι Βάκχες είναι το τελευταίο έργο του Ευριπίδη, γραμμένο γύρω στο 407 π.Χ. Πρόκειται για μια τραγωδία που κατέχει ξεχωριστή θέση στο έργο του μεγάλου τραγικού ποιητή και χαρακτηρίζεται σαν ένα από τα πιο ολοκληρωμένα έργα της περιόδου της ωριμότητάς του. Αποκτά μάλιστα ιδιαίτερη σημασία γιατί είναι το μοναδικό βωζόμενο έργο που έχει θέμα βχελικό με το θεό Διόνυσο.

Μ Α Ρ Ι Ο Σ Φ Ρ Α Γ Κ Ο Υ Λ Η Σ

Το Φεβρουάριο του 2000 πραγματοποιεί με μεγάλη επιτυχία ρεσιτάλ με πιάνο και τσέλο σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βέροια και Κύπρο, σε ένα πρόγραμμα αφιερωμένο στο διεθνές και ελληνικό ρεπερτόριο.

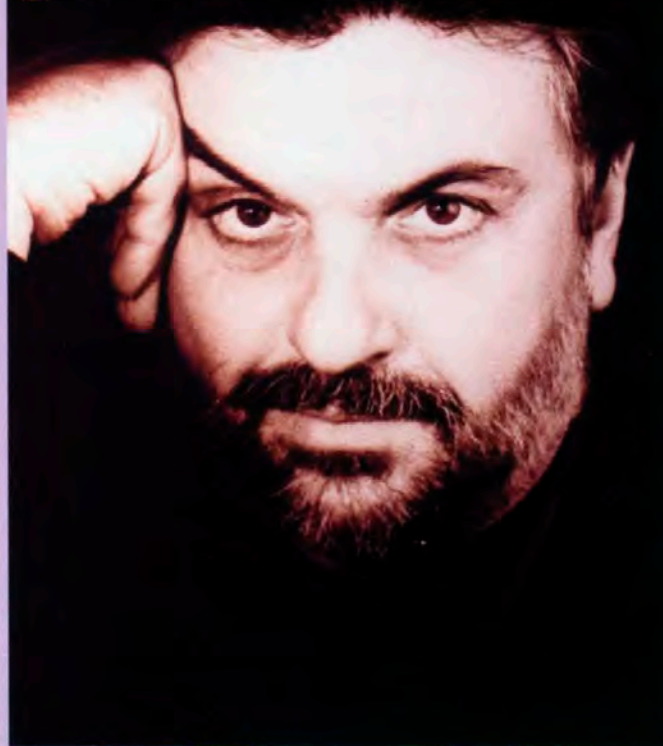
Το καλοκαίρι του 2000 ο Μάριος Φραγκούλης πρωταγωνίστησε στο μιούζικαλ West Side Story στη Σκάλα του Μιλάνου (στο ρόλο του Tony), μία εμφάνιση που συζητήθηκε ιδιαίτερα και ήταν ακόμη ένας σταθμός στη διεθνή καριέρα του. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα πραγματοποίησε έναν κύκλο 20 συναυλιών με κορυφαίους σταθμούς τις συναυλίες του στο Ηρώδειο και στο Θέατρο Γης (Θεσσαλονίκη) οι οποίες βασίστηκαν κυρίως στο κλασικό ρεπερτόριο (με τη συμμετοχή της Deborah Myers).

Το τελευταίο βήμα του νεαρού Έλληνα τενόρου είναι η κυκλοφορία του cd με τη ζωντανή ηχογράφηση της συναυλίας που έδωσε στο Ηρώδειο το καλοκαίρι του 2000.

Τον Μάιο του 2001 συνεργάστηκε με τη ΝΕΑ ΟΠΕΡΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ και πραγματοποίησε μια συναυλία αφιέρωμα στο Verdi στο Θέατρο της Όπερας της Μόσχας. Έχουν προγραμματιστεί τρεις ακόμη συναυλίες με την ίδια Ορχήστρα στην Κύπρο την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου.

Με τη συμμετοχή του στις ΒΑΚΧΕΣ και την ερμηνεία του ρόλου του Διόνυσου ο Μάριος Φραγκούλης εισέρχεται με ένα ρόλο αξιώσεων στο χώρο της Αρχαίας Τραγωδίας.

Β Α Σ Ι Λ Η Σ Ν Ι Κ Ο Λ Α Ϊ Δ Η Σ

Β Α Σ Ι Λ Η Σ Ν Ι Κ Ο Λ Α Ϊ Δ Η Σ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Θεατρολογία στο Παρίσι, με ειδικό θέμα στη Σκηνοθεσία Όπερας.

Το 1982 δημοσιεύτηκε το βιβλίο του «Μαρία Κάλλας», οι μεταμορφώσεις μιας τέχνης, το οποίο επανεκδόθηκε το 1995.

Το 1985 αρχίζει να σκηνοθετεί, κυρίως μουσικά έργα.

Από το 1991 συνεργάζεται με την Εθνική Λυρική Σκηνή και από το 1992 με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές από τις σκηνοθεσίες του: Ερωτόκριτος (όπερα του Ν. Μαμαγκάκη, 1985), Γυρισμός (του Τσιλέα, 1991, 1998), Χορός Μεταμφιεσμένων (του Βέρντι, 1993), Φιλομένα Μαρτουράνο (του Ντε Φιλίππο, 1994), Βαφτιστικός (του Θ. Σακελλαρίδη, 1994), Τραβιάτα (του Βέρντι, 1995), Δον Ζουάν (του Μολιέρου, 1997), Μαντάμ Μπατερφλάι (του Πουτσίνι, 1997), Θεός Βάνιας (του Τσέκωφ, 1999), Το Χειμωνιάτικο Παραμύθι (του Σαίξπηρ, 1999), κ. ά.

Διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. (1994). Έχει επιμεληθεί τα προγράμματα της "Ορχήστρας των Χρωμάτων" του Μάνου Χατζιδάκι καθώς και αρκετές εκδόσεις δίσκων.

Έχει γράψει άρθρα σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά και από το 1994 διδάσκει υποκριτική στο Ωδείο "Φίλιππος Νάκας".

Φέτος πήρε το πρώτο βραβείο Ελλήνων Σκηνοθετών για τη σκηνοθεσία του στην Αριστοφάνεια "ΕΡΗΝΗ", παραγωγή του Εθνικού Θεάτρου (καλοκαίρι 2000)

Σημείωμα Σκηνοθέτη:

«Στόχος της παράστασης είναι η ανάδειξη, μέσα από μια σύγχρονη αισθητική, του τελετουργικού χαρακτήρα του έργου, λαμβάνοντας ως βάση τις επιβιώσεις της Διονυσιακής λατρείας στις μέρες μας, τελετές δηλαδή στις οποίες, όπως και στις "ΒΑΚΧΕΣ", η λατρεία του Διόνυσου ταυτίζεται με τη λατρεία της ίδιας της Φύσης. Η Φύση συνεχώς μεταμορφώνεται, ο Διόνυσος είναι ο θεός των "μεταμορφώσεων", το έργο είναι μια συνεχής και "μαγική" αλληλουχία "μεταμορφώσεων", προσώπων και καταστάσεων.

Η παράσταση φιλοδοξεί να καταθέσει μια δημιουργική και "τεκμηριωμένη" πρόταση στο χώρο της Αρχαίας Τραγωδίας, αποφεύγοντας τους στείρους μοντερνισμούς, επιστρέφοντας μαζί στο αρχαίο "πρότυπο" σύμφωνα με το οποίο όλοι οι ρόλοι ερμηνεύονται από άντρες ηθοποιούς».

Βασίλης Νικολαΐδης